

EUCHARISTIE

PAPEŽ BENEDIKT XVI. ODPOVÍDÁ DĚTEM

JE V EUCHARISTII PŘÍTOMNÝ JEŽÍŠ? NEVIDÍM HO!

Ano, nevidíme ho. Ale existuje spousta důležitých věcí, které nevidíme. Např. nevidíme náš rozum a přesto ho máme. Nevidíme svou duši, a přece existuje, a my vidíme její účinky, protože mluvíme, myslíme a děláme rozhodnutí atd. Ani třeba elektrický proud nevidíme, a přece vidíme, že působí: tento mikrofon funguje, světla jsou rozsvícená. Ty úplně nejdůležitější věci, na kterých stojí život a svět, nevidíme, ale vidíme a cítíme jejich důsledky.

Tak je to i se vzkříšeným Pánem: nevidíme ho svýma očima, ale vidíme, že kde Ježíš je, lidi se mění, zlepšují. Jsou vytvořeny podmínky pro pokoj, smíření atd. Čili – nevidíme Pána samého, ale vidíme jeho působení. Můžeme poznat, že Ježíš je přítomný. Nevynechávejme tedy příležitost k setkávání s tímto neviditelným, ale mocným Pánem, který nám pomáhá dobře žít.

Zpracováno na základě textů ze setkání papeže Benedikta XVI. s dětmi, které byly u prvního svatého přijímání. 15.10.2005

PROČ JE PRO NORMÁLNÍ ŽIVOT DOBRÉ CHODIT NA MŠI A K PŘIJÍMÁNÍ?

Umožňuje to dostat náš život do rovnováhy. Obklopuje nás totiž spousta věcí. A lidé, kteří nechodí do kostela, nevědí, že je to právě Ježíš, co jim chybí. Cítí ale, že jim v životě něco chybí.

Jestliže v mém životě není Bůh,
jestliže v mém životě není Ježíš,
chybí mi velmi důležitý přítel,
chybí mi důležitá radost pro život,
chybí mi síla růst po lidské stránce,
chybí mi síla překonat slabosti
a zrát jako lidská bytost.

Výsledky života bez Ježíše a bez sv. přijímání neuvidíme hned. Ale jak jdou týdny a roky, nepřítomnost Boha, nepřítomnost Ježíše začíná být citelná. Je to jakási podstatná a ničující neúplnost. Mohl bych povídat o zemích, kde dlouhá léta panoval ateismus: jsou tam zničené duše lidí, ale i zničená země. Z toho můžeme vidět, jak je důležité, a řekl bych nejpodstatnější, být řízen Ježíšem.

Je to On, kdo nás osvětluje,
kdo nám nabízí životní doprovázení,
doprovázení které potřebujeme.

CO JEŽÍŠ MÍNÍ TÍM, KDYŽ ŘÍKÁ: „JÁ JSEM CHLÉB ŽIVOTA“?

Nejdříve bychom si asi měli ujasnit, co to znamená chléb. Naše nynější kuchyně je bohatá na různá jídla; ale v jednodušších podmínkách je chléb základním zdrojem potravy. Abychom žili, musíme živit své tělo.

Živit musíme ale i svého ducha, duši a svou vůli. Jako lidské bytosti nemáme přeci jen těla, máme i duše. Jsme myslící bytosti s rozumem a vůlí. Musíme živit i svého ducha a duši, aby se mohly rozvíjet a opravdu dosáhnout své plnosti.

Když tedy Ježíš říká: „Já jsem chléb života“, znamená to, že on sám je ten pokrm, který potřebujeme pro svou duši, pro svoje vnitřní „já“, protože i duše potřebuje pokrm. Potřebujeme Boží přátelství, které nám pomůže správně se rozhodovat. Potřebujeme zrát jako lidské bytosti. Jinými slovy: Ježíš nás živí, aby se z nás stali opravdu zralí lidé a naše životy byly dobré.

Na závěr zopakuji slova
ze začátku každé liturgie: „Pokoj vám“,
to znamená: ať je s vámi radost,
a tedy – ať máte dobrý život.

(Papež Benedikt XVI.)